

Interpellation av Christer G Wennerholm (m): om vårdens behov av inhyrda läkare

Landstingsförbundets ordförande Lars Isaksson har manat till bojkott mot inhyrda läkare, så kallade stafettläkare. Att döma av mediareporteringen har denna uppmaning hittills vunnit stöd i 16 av 21 regioner och landsting.

Mycket talar för att en bojkott mot stafett- eller hyrläkare skulle vara synnerligen destruktivt. Förslaget andas inte bara en övertro på politikens möjlighet att styra och ställa. Skulle landstingen ta Isakssons uppmaning till bojkott på allvar skulle det innebära ett dråpslag mot sjukvården. Många vårdavdelningar skulle tvingas stänga på grund av personalbrist och vårdköerna skulle växa. Angreppet mot inhyrd vårdpersonal är därför närmast att likna vid att skjuta på pianisten. Man angriper symptomen och blundar för de grundläggande problemen i dagens sjukvård.

Att det i dag existerar ett behov av inhyrd vårdpersonal är i grunden ett bevis på att dagens sjukvårdssystem fungerar dåligt. Alltför många läkare och andra vårdanställda i Sverige klagar i dag på otydlig organisation, oklara roller och bristande ledarskap. Därtill pekars på att landstingen inte tillräckligt tillvaratar professionaliteten hos sina anställda inom vården. Landstingen som arbetsgivare står inte speciellt högt i kurs. Många vill helt enkelt hellre arbeta i uthyrningsföretag eller som sin egen arbetsgivare. Särskilt gäller detta unga och nyutbildade.

För att komma tillrätta med problemen blir landstingen tvungna att använda sig av inhyrd vårdpersonal. Ett förvisso dyrt men likafullt nödvändigt komplement för att få vården att fungera. Lösningen på detta problem är emellertid inte att det sopa dem under mattan genom att förbjuda och stoppa möjligheten till inhyrda läkare. I detta fall riskerar vi inte bara stora personalproblem. Det skulle också slå mycket hårt mot möjligheten att erbjuda patienterna en god sjukvård utan köer.

Lösningen på problemet är istället att öppna för en mångfald av vårdgivare och ge all sjukvårdspersonal möjlighet att välja arbetsgivare. Därigenom skapas en större möjlighet att rekrytera och bibehålla personal i vården. I Stockholms läns landsting har vi tydligt sett att beroendet av inhyrda läkare minskat när mångfalden inom vården ökat. Särskilt tydligt är detta i de delar av länet med

störst andel privat sjukvård. Där finns inte de problem med personalbrist och inhyrda läkare som finns inom den gamla offentliga vården.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande frågor till sjukvårdslandstingsrådet Inger Ros:

1. Kommer Stockholms läns landsting ställa sig bakom Isakssons bojkott mot inhyrda läkare?
2. Landstingsförbundet har tillsatt en grupp med uppgift att förbereda bojkotten av hyrläkare, i denna grupp har också Stockholms läns landsting en representant. Vilka direktiv har denna representant fått och i så fall av vem?
3. Kommer Du att agera för att öka mångfalden av vårdgivare och därmed sjukvårdspersonalens möjlighet att välja arbetsgivare?

Stockholm den 6 februari 2003

Christer G Wennerholm